

§. 27.

Междѹ тѹи време, Палеологъ сѡсѡзъ вѣта си Ішѡнна препіралѡ са за Імперѡторската Корѡна. Алексѡндръ пакъ притѡсѡ слѡчай прибѡвилъ ѣ былъ кѡмъ своѡта странѡ 9. градовѣ, коѣто на по млѡдїѡ Андрѡникъ са прѡтївно по кѡзѡло, ѡ вознамѣрилъ тѡхъ пакъ да възвѡрне. Тѡи ѣ вѡтѹи мѡлко то своѣ Вѡйнство въ Болгарїѡ въ вѣлъ, ѡ многи въ нѣѡ градовѣ ѡзѣлъ ѡ развоевалъ. Устрашенъ пакъ Алексѡндръ прѡтилъ кѡмъ нѣго за мїръ, тѡи говорилъ: Не достѡи на Хрїстіѡните, съ таквѡсъ сѡрѡвство междѹ сѣбеси да рѡтѡватъ когѡ мїръ, ѡ єдинѡдѹшїѣ въ тѡхъ да са сѡстави мѡжн. Но неговите Послѡнницы прѡвни сѡ былѣ ѡпѡснати, съ тѡсъ ѡговоръ. Припїранїѣто ѣ, чї ѡ Гѡрцѡте ѡкѡле направените Кастѣли, пакъ на Гѡрцѡте припѡднатъ. Затѹи ѣ былъ принѹжденъ Алексѡндръ да подїгни Оръжїѣ, ѡ сѣбеси ѡнаплѣнїѣтѡ Імперѡторѡво да захищѡва.